

228

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 maja 1951 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu w sprawie wykonania ustawy o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 3 pkt 2 i art. 5 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 15, poz. 98 i z 1950 Nr 19, poz. 162 oraz Nr 43, poz. 390) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Działalność oświatowa korepetytorów, udzielających lekcji na godziny, nie podlega podatkowi od wynagrodzeń.“

2) w § 7 ust. 1 na końcu dodaje się nowe zdania w brzmieniu:

„Dla ustalenia, że wynagrodzenie wypłacane pracownikowi przez jednego z płatników wymienionych w ust. 4 wypływa z zawartej między tymi osobami umowy o dzieło lub umowy zlecenia decydujący jest w zakresie podatku od wynagrodzeń sporządzony przez pracodawcę dokument stwierdzający, że wypłata wynagrodzenia następuje z tytułu wykonania dokładnie określonego w tym dokumencie świadczenia wynikającego z umowy o dzieło lub umowy zlecenia. Ciągłość wykonywania świadczenia lub jego charakter jednorazowy jest dla ustalenia umowy o dzieło lub umowy zlecenia bez znaczenia.“

3) § 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Za płatnika, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uważa się:

- 1) władze, urzędy, instytucje i zakłady państwowe,
- 2) przedsiębiorstwa państwowe i pod zarządem państwowym, spółki prawa cywilnego i handlowego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe albo osoby prawne prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, przedsiębiorstwa o kapitale mieszanym państwowym i spółdzielczym oraz instytucje kredytowe,
- 3) instytucje prawa publicznego, organizacje zawodowe, polityczne i społeczne,
- 4) Centralny Związek Spółdzielczy, centrale spółdzielni, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółdzielnie.“

4) § 18 otrzymuje brzmienie:

„§ 18. 1. Za nagrody wypłacane z funduszków Państwa w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 13 uważa się nagrody wypłacane przez podmioty wymienione w § 7 ust. 4 pkt 1.

2. Za inne instytucje w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 13 uważa się podmioty określone w § 7 ust. 4 pkt 2—4.“

5) po § 18 wprowadza się dwa nowe paragrafy oznaczone jako § 18a i § 18b w brzmieniu:

„§ 18a. Nagrodami wypłacanymi z funduszków podmiotów wymienionych w § 18 są (§ 7 ust. 4):

- 1) kwoty wypłacone pracownikom, jeżeli pracownik nie posiada do nich roszczenia opartego na przepisie ustawy lub postanowieniu układu zbiorowego albo umowy, a w szczególności kwoty wypłacane w związku ze współzawodnictwem pracy oraz przez przedsiębiorstwa, do których stosuje się przepisy o Funduszu Zakładowym, jeżeli kwoty te wypłacane są z tego funduszu; pod przepis ten nie podpadają jednak sumy wypłacone choćby pod nazwą nagród z tytułu umowy o dzieło, umowy zlecenia, prac zleconych, udziału w komisjach lub w związku ze szkoleniem pracowników,
- 2) świadczenia pieniężne i w naturze wypłacane lub wydawane w związku z wyróżnieniem na polu działalności lub twórczości naukowej, literackiej, muzycznej (kompozytorskiej i odtwórczej), z zakresu sztuk plastycznych, architektury lub urbanistyki, choreografii, fotografii, filmu i teatru oraz z innych dziedzin,
- 3) nagrody przyznawane w drodze konkursu.

§ 18b. Nagrodami za wynalazki, udoskonalenia techniczne itp. w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 13 są wynagrodzenia wypłacane za wynalazki, udoskonalenia techniczne oraz usprawnienia dokonane w czasie trwania stosunku służbowego lub umowy o pracę albo w ciągu roku po ich ustaniu.“

6) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. Przez diety należy rozumieć kwoty wypłacane podatnikowi przez płatnika w związku z podróżą służbową do miejscowości położonej poza zwykłym

miejszem pracy podatnika. Nie są dietami w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 19 diety zryczałtowane, wypłacane osobom nie pobierającym od płatnika wynagrodzenia zasadniczego, oraz diety wypłacane osobom wykonującym czynności związane z pełnieniem obowiązków społecznych lub obywatelskich (art. 4 ust. 1 pkt 3) za czynności dokonywane w miejscu zamieszkania tych osób.

2. Diety, koszty podróży i noclegów wypłacane obok wynagrodzenia zasadniczego powinny być udokumentowane pisemnym zleceniem wypłaty, stwierdzającym poniesienie określonych wydatków z tytułu tych kosztów.

3. Kwoty wypłacone z tytułu diet, kosztów podróży i noclegów osobom zatrudnionym przez podmioty gospodarki nie uspołecznionej wolne są od podatku do wysokości norm ustalonych obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Jeżeli dla danego zakładu pracy nie obowiązują odrębne normy w tym zakresie, wysokość kosztów przyjmuje się na podstawie norm przewidzianych dla pracowników państwowych. W przypadkach, gdy diety, koszty podróży i noclegów przekroczą wymienione normy, wysokość kosztów powinna być poparta dowodami stwierdzającymi rzeczywiste ich poniesienie, w przeciwnym razie nadwyżka ponad normy podlega doliczeniu do wynagrodzenia. Kwoty wypłacone na diety, koszty podróży i noclegów w formie ryczałtowej korzystają ze zwolnienia od podatku tylko do wysokości rzeczywiście poniesionych przez podatnika kosztów.“

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski